

Leivata ei saa, aga muud peab ka olema

(vaata ka 13. mai VT)

Võrumaa Teataja jätkab vastuse otsimist koolilõunaga seotud küsimustele.

Krõpsud, saiakesed ja muu

Väiksemates koolides kioskid puuduvad, küll on aga kiosk nii Võru 1. Keskkoolis kui ka Antsla Keskkoolis, viimane lausa välisukse kõrval fuajees. Võru 1. Keskkooli söögisaalis asuvas kioskis hakkasid kohe silma saiakesed. Peakokk lisas, et nemad pakuvad soovijatele ka sooja teed. Mõlemas kioskis oli mahla, šokolaadi, kartulikrõpse jm. Antsla kooli kiosköör ütles, et tänu võimalusele osta koha-pealt ei jookse õpilased linna poodidesse. Mõlemad kioskid töötavad kooli juhtide nõusolekul.

Sööma vihmas ja lumes

Ajal, mil enamik õpilastest läheb sööma kuiva jala ja üleriieteta, peavad Kääpa ja Haanja kooli lapsed jooksema hoopis teise majja. Kääpal on kooli ja valla hooldekodus asuva söökla vahe umbes 300 meetrit, Haanjas on aga koolimaja ja kooli söökla vahe peaaegu kilomeeter.

Kääpa kooli direktor Enn

Viitkin paistis laste vihmas ja lumes söömaskäimist loomulikuna võtvat. Haanjas me ükskõiksust ei kohanud. Kooli koka Ingrid Reemetsa sõnul on pisikeses puumajas asuvas sööklas 32 kohta. „Algklasside lapsed jõuavad siia nende söögivahetunni alguseks. Kõik, ka suuremad õpilased, söövad kiirustades, et õigeks ajaks järgmisse tundi jõuda. Vanemad klassid tulevad korraga ja kõigile ei jätku istekohtigi.”

Haanja kooli direktori Urmas Veeroja sõnul said nad küll juurdeehituse, kuid sööklata. „Meie lapsed jooksevad vihmas ja lumes sööma tänu maavalitsuse kõrgete ametnike tahtele suunata raha enne meie koolimaja lõplikku valmimist mujale.”

Tarbijate ühistu lõa otsas

Kuna käesoleva loo eesmärgiks ei olnud koolisööklaid varustavate ettevõtete väljaselgitamine, siis jääb täna vastuseks, kui palju on Võrumaal neid koole, mille sööklad on seotud tarbijate ühistuga. Igatahes ühes sellises me käisime ja seal oldi põhjendatult üsna nukrad. Ilmselt ei ole ka ülejäänud koolide sööklad, mis seotud Võru Tarbijate Ühistuga, eriti rõõmsad.

Võrusoo Põhikooli direktri Saima Murel ütles, et nad on ühistuga just kui nabanööripidi seotud. „Meie söökla peab ostma toiduaineid ühistult. Neil on aga väga suur juurdehindlus, mõnedel toiduainetel koos käibemaksuga koguni kuni sada protsenti. Lisaks sellele teenindab ühistu pumbajaam meie kooli.”

Kuigi sama suurt päevaraha maksvad ka Võru 1. Keskkooli õpilased, saavad viimaste kokad valida, kust mida osta ja seetõttu on toidud mitmekesisemad.

Saima Mureli sõnul on küll võimalus minna linna alla, kuid see on kulukas. „Linn peab sel juhul siis uued seadmed ostma ja palkama kokad.”

On, mille üle mõelda

Kakskümmend aastat kokana töötanud Ludmilla Laasi sõnul ei erine toona õpilastele pakutu suurt tänasest. „Toidud on kogu aeg olnud head. Lastel peaks olema võimalus salateid valida. Täna meil see võimalus veel puudub.”

Kas tänased portsjonid on suuremad kui näiteks kümme aastat tagasi? Ene Raua sõnul kehtivad endiselt nõukogudeaegsed normatiivid.

Võru 1. Keskkooli direktor Ott Ojaveer arvab, et seitsme krooni eest ei pruugi vanemad õpilased tõesti kõhtu täis saada. „Selle raha eest saab ainult süüa.”

Kellele peaks kuuluma koolisöökla? Ott Ojaveer on kindlalt veendunud, et see peab olema erakätes. „Erafirma on asjast huvitatud. Ja kokad peavad olema paiksed, siis tunnevad nad lapsi ja teavad, kellele võimalusel lisa anda.”

Mitmed koolijuhid on Saima Mureliga ühte meelt selles, et riik peab toitlustamise põhikoolides enda kanda võtma. „See kindlustab riigi kestmise.”

MARI-ANNE LEHT

Haanja Põhikooli söökla asub peaaegu kilomeetri kaugusel koolist.

JOOSEP AADER